

DE STER VAN NEDERLAND

HALFMAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN

15 MEI 1937

No. 10

42e JAARGANG

't Junifeest van 't loopend jaar;

Of het goed wordt reken maar!!

SUSQUEHANNA- RIVIER

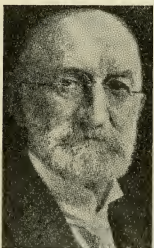
nabij Harmony,
Pennsylvania

Honderd en acht jaar geleden — 15 Mei 1829 — verscheen de opgestane Johannes de Dooper aan Joseph Smith en Oliver Cowdery aan de oevers van dezen stroom en bevestigde op hen het Priesterschap van Aäron. Dit kenmerkte den aanvang van het recht, in deze laatste bedeeeling onder goddelijk gezag te handelen. (Zie *Leer en Verbonden 13*). Korten tijd daarna verschenen de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes aan deze zelfde broederen in dezelfde streek en bevestigden op hen de sleutelen van het Melchizedeksche Priesterschap, waarbij de Kerk van Christus voor de laatste maal weder op de aarde werd georganiseerd.

»LAAT DEUGD UW GEDACHTEN ONOPHOUELIJK VERSIEREN«

(Toespraak, gehouden door President Heber J. Grant, tijdens de voorjaarsconferentie te Salt Lake City in April 1937).

Ik gevoel, dat er een groote fout werd gemaakt door aan te kondigen, dat er hier 10.000 menschen zijn; ik weet zeker, dat het aantal eerder 12.500 is indien niet 15.000. Dit gebouw biedt 8.000 menschen geriefelijk zitplaatsen en er zijn er nog velen van u, die minder geriefelijk gezeten zijn.

Broeder Richard Evans heeft mij een onderwerp gegeven. Ik haal het volgende aan uit hetgene, door broeder Evans gebruikt:

„Ontsteek u niet over de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen, want als gras zullen zij haast worden afgesneden

en als de groene grasscheutjes zullen zij afvallen. Vertrouw op den Heere en doe het goede, zoo zult gij de aarde bewonen en zekerlijk zult gij gevoed worden. Het weinige, dat de rechtvaardige heeft, is beter dan de overvloed der goddeloozen”.

Ik ben zeer dankbaar te weten, in het 81e jaar van mijn leven, dat de Heiligen der Laatste Dagen achter mij staan. Ik geloof en erken hier vandaag, dat de merkwaardige en uitstekende gezondheid, die ik geniet, in hoofdzaak te danken is aan het geloof en de gebeden van de Heiligen der Laatste Dagen en aan God, Die die gebeden hoort en beantwoordt.

Sinds wij voor het laatst bijeenkwamen, heb ik mijn 80en geboortedag gevierd en sinds mijn 80en verjaardag heb ik juist zoo-veel uren aan arbeid besteed zoo niet meer, dan gemiddeld de gepasseerde jaren en heb zulks kunnen doen zonder vermoeidheid en zonder het minste gevoel van schade, door den door mij gedanen arbeid ondervonden. Ik wensch hier aan de Heiligen der Laatste Dagen van Canada in het noorden tot Mexico in het zuiden en op de eilanden der zee en in onze zendingen over de geheele wereld mijn oprechte en hartgrondige dankbaarheid te uiten voor de vele schoone brieven en gelukwensen, die ik op mijn verjaardag heb ontvangen.

Ik ben dankbaar voor de getrouwheid van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik geloof, dat er geen andere plek op aarde is, waar een vergadering zooals deze kan worden te zamen gebracht — ik weet het wel zeker — waarin bijna zonder uitzondering een ieder een vast getuigenis en kennis bezit, dat God leeft, dat Jezus de Christus is, de Heiland der wereld en dat Joseph Smith inderdaad een profeet van den waren en levenden God is. De profeet

Joseph Smith onderging ter wille hiervan gewillig het martelaarschap en uitte de bewering, dat hij als een lam ter slachting ging, doch dat zijn geweten vrij was voor God en alle menschen en dat het van hem gezegd zou worden, dat hij in koelen bloede vermoord werd. Ik geloof, dat dit feit heden over de geheele wereld wordt erkend.

Een van de grootste bewijzen, dat hij een profeet van God was, is te vinden in de wonderlijke openbaringen, welke aan het volk werden gegeven, vóór de Kerk werd georganiseerd. Openbaring na openbaring zegt, dat het veld wit is tot den oogst en wie ook zijn sikkels zal zwaaien, zal oogsten. Het is wonderlijk, wanneer wij de wijze willen overdenken, waarop dit lied, hetwelk wij vandaag hebben gezongen „God's werk is ons zeer wonderbaar” door het verslag van de Heiligen der Laatste Dagen is vervuld. Dit was het lievelingslied van wijlen president Wilford Woodruff. Hij hield er zoo van. Ik weet zeker, dat wij het soms tweemaal per maand in onze wekelijksche vergaderingen in den tempel zongen en zeer zelden ging er een maand voorbij, wanneer dit lied niet door broeder Woodruff werd verzocht. Hij geloofde in dit werk met zijn geheele hart en ziel en arbeidde met al de macht, welke God hem gaf aan den vooruitgang er van. Dat lied is een inspiratie.

Ik herhaal bijna iederen morgen, wanneer ik wakker lig, een openbaring, welke aan den profeet Joseph Smith werd gegeven nadat, bedenk dit wel, in een rechtsverhoor al de gemachtigden van den staat Missouri hem hadden verhoord en hadden veroordeeld, om den volgenden morgen te worden doodgeschoten, indien ik mij mij goed herinner, om negen uur 's morgens. Doch hij zeide zijn vrienden, zich niet bezorgd te maken, dat God hem had gezegd, dat zijn tijd nog niet was gekomen. Voor mij werd een der grootste van alle openbaringen, welke hij heeft ontvangen, gegeven, terwijl hij daar op een steenen vloer in de Liberty-gevangenis lag.

Ik haal uit de openbaring aan :

„Hoelang kunnen stroomende wateren onrein blijven? Welke macht kan de hemelen tegenhouden? Zoowel kan de mensch zijn nietigen arm uitsprekken, om de rivier Missouri in hare aangewezen koers te stuiten, of den stroom opwaarts te wenden, als den Almachtige te verhinderen kennis van den hemel op de hoofden van de Heiligen der Laatste Dagen uit te storten. Ziet, er zijn velen geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. En waarom zijn zij niet uitverkoren? Omdat hunne harten zoo zeer op de dingen dezer wereld gezet zijn en zij naar de eer der menschen zoeken, dat zij deze eene les niet leeren: Dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels, en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.

Dat zij op ons kunnen bevestigd worden, is waar; maar wanneer wij ondernemen, onze zonden te bedekken, of onzen hoogmoed of ijdele eerzucht te bevredigen, of bestuur, heerschappij, of dwang op de zielen der menschenkinderen in eenige mate van ongerechtigheid uit te oefenen, ziet, de hemelen onttrekken zich; de Geest des Heeren wordt

bedroefd; en als deze onttrokken is, — vaarwel zij dan het Priesterschap of gezag van dien man. Ziet! voordat hij het is gewaar geworden, is hij aan zichzelf overgelaten, om tegen de prikkelen te slaan; de heiligen te vervolgen en tegen God te strijden.

Door droevige ervaring hebben wij geleerd, dat het de aard en neiging van bijna alle menschen is, zoodra zij een weinig gezag verkrijgen, zooals zij veronderstellen, zij onmiddellijk onrechtvaardige heerschappij beginnen uit te oefenen. Daarom zijn velen geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren”.

Merk dit op:

Geene macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoeidigheid, ootmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis, welke de ziel, zonder huichelarij en bedrog, grootelijks zal ontwikkelen; bestraffende bijtijds met scherpe woorden, wanneer door den Heiligen Geest daartoe gedreven, en daarna eene vermeerdering van liefde toonende jegens hem, dien gij gestraft hebt, opdat hij u niet als zijnen vijand achte; opdat hij moge weten, dat uwe getrouwheid sterker is dan de banden des doods.

Laat uwe ingewanden vol liefde jegens alle menschen en jegens het huisgezin des geloofs zijn en laat deugd uwe gedachten onophoudelijk versieren, dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid Gods sterk wassen, en de leer van het Priesterschap zal op uwe ziel nederdalen als de dauw des hemels. De Heilige Geest zal uwe voortdurende metgezel zijn, en uwe scepter van gerechtigheid en waarheid, en uwe heerschappij zal eene eeuwige heerschappij zijn, en zonder dwangmiddelen zal dezelve tot u toevloeien voor immer en altoos.”

Welk een wonderlijke openbaring. Welk een wonderlijk woord van God tot ons door Zijn profeet! Hoe wenschte ik, dat het Priesterschap immer met liefde zou worden uitgeoefend. Hoe wenschte ik, dat deugd onze gedachten onophoudelijk zou versieren. Hoe wenschte ik, dat geen man, die het Priesterschap van den levenden God draagt, zich ooit zou schuldig maken aan het uiten van woorden, welke hij niet in het bijzijn van zijn moeder zou kunnen herhalen. Dan zou hij in zeer groote mate op het rechte en nauwe pad zijn, hetwelk tot het eeuwige leven leidt.

Er zijn weinig dingen in de wereld, welke meer onteerend zijn, dan wat „schuine” verhalen genoemd worden. Er is niets in de geheele wereld van gelijke waarde als een liefde van God en een verlangen, die dingen te doen, waarmede wij God weten te behagen.

Ik heb er niet aan gedacht, om heden over het Woord van Wijsheid te spreken, dan nu op dit oogenblik en dus zeg ik:

Een Woord van Wijsheid, ten nutte van den Raad van Hoogepriesters, welke te Kirtland vergaderd zijn, en de Kerk; en eveneens de heiligen in Zion.... Wij zijn hier in Zion. „Gezonden te worden als een groetenis; niet als gebod of dwang”. Sommige menschen zeggen: „Het werd niet als gebod of dwang gegeven en daarom kan ik er wel wat de hand aan lichten.” Doch wat zegt het? „niet als gebod of dwang, doch door openbaring en het woord van wijsheid, toonende de orde en den wil van God.”

Den wil van God. Schrijft het op, onderstreept het driemaal en wanneer er dan iemand hier is, die het niet onderhoudt, ga op uw knieën en bid God met geheel uw hart, om u in de toekomst te helpen, opdat uw voorbeeld wellicht moge helpen, een reine, onschuldige, lieve vrouw te behoeden voor het verliezen van haar deugd.

„Toonende de orde en den wil van God ten opzichte van de tijdelijke zaligheid van al de heiligen in de laatste dagen....”

Het geld, hetwelk voor koffie, thee, tabak en sterke drank wordt gebruikt, zou voor alle armen in de geheele wereld kunnen zorgen, het zou de wereld financieel redden.

„Gegeven als een grondbeginsel met eene belofte.”

Voor wie is het geschikt? „Geschikt voor de gesteldheid van de zwakke en de zwakste van alle heiligen, die heiligen zijn of kunnen genoemd worden. Ziet voorwaar, aldus zegt de Heere tot u, tengevolge van de boosheden en bedoelingen, welke zijn en zullen bestaan in de harten van samenspannende menschen in de laatste dagen; heb Ik u gewaarschuwd en waarschuw u te voren, door u dit woord van wijsheid door openbaring te geven.”

Wenscht u nog lang te leven? Ik wel. Ik wil hier nog minstens een twintig jaar blijven en gedurende die twintig jaar iederen dag werken en ik verwacht, dat ik dat misschien mag doen indien ik leef, zooals het behoort. De Heere is zeer goed geweest voor de mannen, die aan het hoofd van deze Kerk hebben gestaan.

Hebt u ooit het feit overdacht, dat Brigham Young lichamelijk een man van groote kracht was, toen hij werd weggenomen? Ik weet zeker, dat hij blindedarmonsteking² had² en wij wisten toentertijd niets van blindedarmonsteking af. Hebt u er ooit over gedacht, dat John Taylor meer dan 70 jaar was, toen hij aan het presidentschap der Kerk kwam? Hebt u ooit overwogen, dat Wilford Woodruff meer dan 80 jaar was, toen hij president dezer Kerk werd en ons tien lange jaren van schitterend dienstbetoon heeft gegeven? Lorenzo Snow was 85 jaar oud, en in drie jaar tijd volbracht hij de merkwaardigste en wonderlijkste dingen voor de Kerk, welke ooit tot stand zijn gebracht. President Joseph F. Smith was op een leeftijd, om volgens de menschen stil te kunnen leven, en alreeds twee jaar met pensioen te moeten zijn ten tijde, dat hij aan het presidentschap der Kerk kwam. Hij was 62 jaar oud en werd 80 jaar, gaf de Kerk 18 jaar van krachtig, sterk en moedig leiderschap, toen ik aan het presidentschap der Kerk kwam, toen ik 62 jaar oud was en ziet, iedereen zegt, dat ik er jonger en sterker en beter uitzie dan 18 jaar geleden.

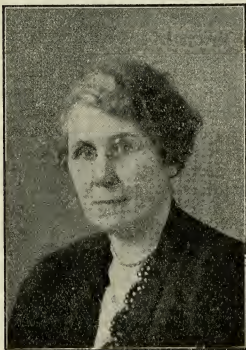
De Heere zegene en helpe u, Zijn geboden te onderhouden en een voorbeeld te geven van eerlijkheid, oprechtheid en toewijding; en gewillig te zijn voor onszelf te zorgen en niemand anders te vragen, dit voor ons te doen indien u kracht hebt, het zelf te verrichten. En bovenal, moge Hij u helpen zoo te leven, dat er niets in uw tehuis zal zijn, waarvoor u niet op uw knieën kunt gaan en

God danken, dat het daar is en dat u niets zult zeggen of doen, dat den Heere zou mishagen.

Indien gij God niet kunt vragen, u te helpen in wat u doet, bekeert u dan en leeft zoo, dat gij het wel kunt. Met de hulp des Heeren zal ik nimmer iets doen, waarvoor ik niet op mijn knieën kan gaan en God om hulp kan vragen en ik vraag van niemand iets meer dan ik zelf gewillig ben te doen.

God zegene u allen is mijn nederig gebed en ik vraag het in den naam van onzen Verlosser, Amen.

ELISABETH J. KOOYMAN †

Ons bereikte het bericht, dat Zuster Elisabeth J. Kooyman, geb. van der Toom, echtgenoot van Broeder Frank I. Kooyman, op Vrijdag 23 April j.l., te Salt Lake City overleed. Zuster Kooyman werd 19 Mei 1877 te Amsterdam geboren en sloot zich op 18-jarigen leeftijd bij de Kerk aan. Zij was verpleegster en arbeidde als zoodanig in ziekenhuizen en particulier, totdat zij in 1907 naar Utah vertrok. Hetzelfde jaar trad zij in het huwelijk met Broeder Kooyman.

In 1929 vergezelde zij haar echtgenoot naar Holland en bleef daar tot Augustus 1932, waarna zij naar Amerika terugkeerde.

Zuster Kooyman was de moeder van drie zoons en vier dochters. Haar geheele leven was zij een zeer werkzaam lid der Kerk en was tot kort voor haar heengaan secretaresse van de Z.H.V. in de 19e wijk in Salt Lake City.

Onze gevoelens gaan uit naar den bedroefden echtgenoot en kinderen. Wij bidden, dat de vertroostende zegeningen des Heeren hun deel mogen zijn en dat zij troost mogen vinden in de herinneringen aan het geloovig leven, hetwelk zij heeft geleid en den moed en het geloof, welke tijdens de laatste maanden van haar lijden zoo zeer werden getoond.

In het overvolle kerkgebouw van de 19e wijk werd op Zondag, 25 April j.l., een rouwdienst gehouden. President John A. Widtsoe was een der sprekers, terwijl de kist werd gedragen door zes vroegere zendelingen, die in Holland arbeidden, terwijl zij aldaar zendingsmoeder was.

JEZUS DE CHRISTUS

(Les voor Ouders- en Evangelieleerklas)

Voor 1en en 2en Zondag in Juni 1937.

HOOFDSTUK XXIV.

(Vervolg)

Toen zij met Jezus in het huis te Kapernaum te zamen waren, werd de vraag weder ter berde gebracht. Markus zegt ons, dat Jezus vroeg: „Waarvan hadt gij woorden onder elkander op den weg?” en dat zij niet antwoordden omdat, zooals mag worden verondersteld, zij zich schaamden. Uit Mattheus' verslag kan worden begrepen, dat de apostelen de vraag aan des Meesters beslissing overlieten. Het klaarblijkelijke verschil in de omstandigheid is van weinig belang; beide verslagen zijn juist; Christus' vraag aan hen kan wellicht hun vragen aan Hem hebben uitgelokt. Jezus, Die hun gedachten begreep en hun onverlichte verstand ten opzichte van de hen zoo verontrustende zaak kende, gaf hun een illustreerende les. Een klein kind tot Zich roepend, dat Hij liefderijk in Zijn arm nam, zeide Hij: „Voorwaar zeg Ik u: Indien gij niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zoo zult gij in het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan. Zoo wie dan zichzelf zal vernederen, gelijk dit kindeken, deze is de meeste in het koninkrijk der hemelen. En zoo wie zoodanig een kindeken ontvangt in Mijnen naam, die ontvangt Mij. Maar zoo wie een van deze kleinen die in Mij gelooven, ergert, het ware hem nutter, dat een molensteen aan zijn hals gehangen en dat hij verzonken ware in de diepte der zee”. Aan deze les kunnen wij zeer terecht een latere leering toevoegen, dat kleinen kinderen het koninkrijk der hemelen is.¹⁾

Zelfs de apostelen moesten zich bekeeren;²⁾ met betrekking tot het behandelde feit was hun hart ten minste ten deele, van God en Zijn Koninkrijk afgewend. Zij moesten leeren, dat oprechte menschlievendheid een eigenschap is, noodzakelijk tot het burgerschap in de gemeenschap der gezegenden; en dat de graad der menschlievendheid nauw verband houdt met de plaats in het koninkrijk; want daarin zal de nederigste de grootste zijn.

Christus wilde niet, dat Zijn gekozen vertegenwoordigers kinderachtig moesten zijn; verre van dat, zij moesten mannen van moed, vastberadenheid en kracht zijn; doch Hij wilde, dat zij kinderlijk zouden worden. Het verschil is van groot belang. Zij, die tot Christus behooren, moeten als kleine kinderen worden in gehoorzaamheid, oprechtheid, vrouwen, nederigheid en geloof. Het kind is een ongekunsteld, natuurlijk, vertrouwend geloover; de kinderachtige is zorgeloos, dwaas en onachtzaam. Merk wel in verband met de

Zie vervolg blz. 160.

¹⁾ Matth. 19:13-15; Mark. 10:13-16; Luk. 18:15-17.

²⁾ Vergelijk Luk. 22:32.

„DE MAN, DIEN IK KEN”.

„Zie waarlijk een Israeliet, in welken geen bedrog is”.

Joseph Fielding Smith, die sinds zijn 34ste jaar in het Quorum der Twaalven is dienstbaar geweest, gelooft zoo intens in de beginselen, welke hij predikt, dat zijn houding somtijds wordt misverstaan. Hij is vrij in al zijn beweringen en aarzelt niet, niet alleen tot de wereld, doch eveneens tot de Heiligen een stem ter waarschuwing te verheffen. Sommige menschen gevoelen zich onbehaaglijk onder zijn openhartigheid als een onbevreesde verdediger van het geloof; veel meer worden er door getroffen en beïnvloed. Doch deze algemeene bekendheid met hem openbaren den waren man nog niet. Hij is van nature bescheiden en gereserveerd, hetgeen het hem moeilijk maakt, vrijelijk met sommige menschen om te gaan, doch over het algemeen is zijn vriendschap diep en sterk en rustig. Zijn vrouw door een tweede huwelijk, Ethel G. Reynolds, de moeder van vijf zoons en vier dochters, schildert den man, dien zij kent, als volgt:

„Ik heb dikwijls gedacht, wanneer hij is heengegaan, dat de menschen zullen zeggen: „Hij is een zeer goede man, oprecht, rechtzinnig enz.” Zij zullen over hem spreken, zooals de menschen hem kennen; doch de man, dien zij in gedachten hebben, is zeer verschillend van den man, dien ik ken. De man, dien ik ken, is een vriendelijk liefhebbend echtgenoot en vader, wiens grootste levensambitie is, zijn familie gelukkig te maken, zichzelf geheel vergetend in zijn pogingen, om dit te doen. Hij is de man, die het verdrietige kind in slaap wiegt, die den kleinen voor het naar bed gaan verhaaltjes vertelt, die nimmer te vermoeid of te bezig is, om des avonds laat op te blijven of des morgens vroeg op te staan, teneinde de oudere kinderen de moeilijke schoolproblemen te helpen oplossen. Wanneer ziekte komt, verzorgt de man, dien ik ken, de zieke lieflijk en waakt. Zij roepen om hun vader, gevoelen zijn tegenwoordigheid als een wondermiddel tegen alle ziekten. Het zijn zijn handen, die de wonden verbinden, zijn armen, welke den lijder moed geven, zijn stem, welke vriendelijk hen vermaant, wanneer zij anders willen, totdat zij het als een geluk voelen, te doen, wat hem gelukkig zal maken.

De man, dien ik ken, is uiterst vriendelijk en indien hij gevoelt, dat hij tegen iemand onheusch is geweest, is de afstand voor hem nimmer te ver om te gaan en met vriendelijke woorden en goede daden het leed te verhelpen.

Hij verwelkomt vol vreugde de jongelui in zijn huis en is nimmer gelukkiger, dan met hen de sportgebeurtenissen of wat hen ook belang inboezemt, te bespreken. Hij houdt van een goed verhaal en ziet spoedig de humor van een situatie, wil er om lachen of uitgelachen worden, is immer bereid, in een of andere gezonde activiteit deel te nemen.

De man, dien ik ken is onzelfzuchtig, gelaten, bedachtzaam, weloverwogen, medelijdend, doet alles binnen zijn bereik, voor zijn geliefden het leven een bovenmenschenlijke vreugde te doen zijn. Dat is de man, dien ik ken”.

Joseph Fielding Smith legde reeds vroeg een groot belang voor Kerkgeschiedenis aan den dag en vond zijn vreugde in het bestudeeren van de Evangeliebeginselen. Natuurlijk wijze ging hij met vele vragen naar zijn vader en geen jongen had ooit een beter leeraar omtrent de waarheden van het „Mormonisme” dan

De man

Het beeld vigen jonge trog geduldi tuig over de handelbaar, aardig werkp krijgen, is bekend. De belangrijke schilderij, wa is een mas heden. Tijd ding leeren gemeen den pect voor jo eeuw van kan niemane enkele jaren kunnen bre hij ijverig, vooruitstrev

Wellicht z dage geld w en de jonger zal de con en u zeggen stippellijn te kan over u oordeel uits de rechtbar beslissen; hi koortsig gela u bittere me schrijven of handig gebr mes uw leve kan u in vertegenwoo te eniger podium staa kunstig tot betere dinge

Joseph Fi moest als j miliepaard t toe op een k en nam zijn bij menig liefdadigheid mede. De ge betoon, welk dagen leerde jaren sterke geworden.

N VAN HEDEN

am Mulder

van morgen

van een ste-
n, die in een
g tobt, om een
ooren van een
maar kwaad-
baard heen te
velen onzer
jongen is de
figuur op het
ant een jongen
ssa mogelijk-
en ondervin-
over het al-
mensch res-
ngens. In deze
gelegenheden
d zeggen, waar
een jongen
ngen, indien
eerlijk en
end is.

ult u te eeniger
illen opnemen
dien u kende,
ities noemen
l, waar op de
teekenen; hij
w gedrag een
reken en voor
k uw zaak
at blikken en
at dijnen voor-
t door het
uik van zijn
n redden; hij
de regering
rdigen; hij kan
tijd op het
n en u rede-
hogere en
n inspireren.
elding Smith
ongen het fa-
uigen en daar-
kist gaan staan
lieve moeder
bezoek van
en hulp
est van dienst-
en hij in die
e, is met de
er en mooier

hij vond in zijn zich onder-
scheidenden vader, President
Joseph F. Smith, omtrent wien
kon worden gezegd: „Hij sprak
als gezaghebbende”. Apostel
Smith is heden Kerkgeschied-
schrijver en Algemeen Kerkver-
slaggever, een oud en belangrijk
ambt. O.a. bestaan de functies er
van in het trachten te bewaren
van alle belangrijke documenten,
brieven, boeken, pamfletten enz.
aangaande de Kerk; het verkrijgen
van boeken, geschreven door niet-
Mormonen, beide voor en tegen
de Kerk; alle verslagen van
wijken, stakes en zendingen vast
te leggen, met een geschiedenis
van alle schikkingen, welke door
de Kerk en haar leden zijn ge-
maakt. Een dagelijksch verslag
aangaande alle belangrijke ge-
beurtenissen aangaande de Kerk
en persoonlijke aangelegenheden

wordt verzameld en bewaard; foto's van leidende broeders en
zusters, Kerkgebouwen en historische voorvallen worden bijeen-
gebracht. Een bezoek aan deze archieven geeft iemand een indruk
van den aard en kwaliteit van het leiderschap van deze menschen
vanaf den beginne.

Ofschoon nog een betrekkelijk jonge man, heeft hij de literatuur
der Kerk enkele bijzondere en waardevolle bijdragen geschonken
en zichzelf als een zegsman van haar leerstellingen en bedieningen
gevestigd. Tot op heden heeft hij ongeveer negen boeken en pam-
fletten geschreven, waarvan de meeste te eeniger tijd in de ver-
schillende organisaties der Kerk als leergangen werden gebruikt.

Door ijverige studie en geduldig navorschen heeft hij een begrip
van de leerstellingen der Kerk en de grootheid van het Evangelie
ontwikkeld, welke de menschen in hem doen vertrouwen vanwege
de zuiverheid van zijn oordeel en de wijsheid van zijn godsdienstige
onderrichtingen. Zijn inzicht is even helder en zijn geloof even
volmaakt als die van de oude profeten.

Het werk, hetwelk hij verricht, geeft hem echte voldoening.
Naast den arbeid, welke hem met zijn roeping als apostel werd
opgelegd, is hij reeds lang verbonden aan de Genealogische Ver-
eeniging van Utah en was de eerste uitgever en zaakwaarnemer
van haar driemaandelijksch tijdschrift. Hij is lid van het bestuur
van commissarissen van een der universiteiten in den staat en
van het Kerkelijk Onderwijsbestuur, alsmede directeur van enkele
firma's in de stad.

Veel van zijn vindingrijkheid heeft hij te danken aan zijn jongens-
dagen op de boerderij.

Joseph Fielding is een strijder tegen ongerechtigheid en tegen
het geweld van eenig beginsel, hetwelk den menschen verdriet en
ellende zou brengen. Hij heeft het menschedom lief en heeft een
verheven geloof in de reddende macht van de beginselen, welke
hij predikt. En zijn woorden worden geruggesteund door alle be-
giftigingen, welke hem zoo buitengewoon ten nutte komen voor
het groote ambt van apostel, hetwelk hij draagt en eert.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: T. EDGAR LYON - Assistente: JOHANNA A. RIET.

VAN DE REDACTIE

Twée belangrijke gebeurtenissen

„Maak de plaats uwer tent wijd, en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uwe koorden lang, en steek uwe pinnen vast in.”
Jesaja 54:2.

Deze tekst, door den grooten profeet Jesaja uitgesproken tot Israël in de dagen, toen het scheen, dat tegen de overstelpende verdrukkingen geen vooruitgang mogelijk was, moge ons een troost zijn. Bij tijden schijnt het, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen slechts weinig voortgang kan maken in het zich hecht vestigen op Nederlandschen bodem. Doch in de afgelopen maand zijn er twee belangrijke teekenen gegeven, welke er op wijzen, dat er voor ons nog hoop is — teekenen, die aantonen, dat wij onze pinnen vast insteken.

De Kerk is hier om te blijven, te groeien en voort te rollen en de geheele aarde te vervullen met haar Licht van de Herstelde Evangeliewaarheid, totdat het Koninkrijk van God zal worden veranderd in het Koninkrijk der Hemelen op aarde.

De eerste dezer twee gebeurtenissen is het aanstellen van een presidentschap, hetwelk bestaat uit plaatselijke dragers van het Priesterschap, en over de verrichtingen van het Rotterdamsche district zal presideeren en ze zal leiden. Hier is een voorbeeld van plaatselijk zelfbestuur voor de Kerk, hetwelk in andere districten zal worden gevolgd, zoodra de leden zichzelf voor deze verantwoordelijke ambten hebben bekwaamd. Deze stap toont inwendigen voortgang in de Kerk aan, geeft blijk, dat de Kerk zich hechter vastwortelt en als eigen organisatie kan staan, hoewel ver van het hoofdkantoor der Kerk verwijderd. Het is een stap tot de uiteindelijke organisatie van een stake van Zion in de Nederlanden.

Het andere teeken is de afkondiging van de Presideerende Bisschap, dat het Eerste Presidentschap de middelen heeft beschikbaar gesteld voor het bouwen van een Kerkgebouw en een ontspanningszaal voor de Overmaassche gemeente. Dit beteekent, dat de Kerk zich in een bouwprogramma voor deze zending begeeft met de idee, geschikte en aantrekkelijke gebouwen voor aanbidding en ontwikkeling op te trekken. Er zullen geen oude gebouwen meer worden aangekocht en tot vergaderzalen worden ver-

bouwd. Wij moeten ons onze eigen kerkgebouwen verzekeren en als een godsdienstige gemeenten worden erkend, met een boodschap van groote waarde voor de menschheid. Een eigen kerkgebouw in iedere gemeente zal ons reeds een flink eind op den weg naar dit doel helpen.

Laat ons als leden van de levende Kerk van Jezus Christus op aarde vereenigd arbeiden tot versterking van Zijn Kerk in dit land, opdat de dag moge worden verhaast, waarop onze Heere en Zaligmaker zal komen om op aarde te regeeren en vrede en gerechtigheid op aarde te vestigen.

GRONINGSCHЕ CONFERENTIE

gehouden op 1 en 2 Mei 1937

Tijdens de Zaterdagavondbijeenkomst werd een lezing met lichtbeelden gehouden over de Kerkgeschiedenis.

Na gebruikelijke openingsoefeningen en voorstellen van autoriteiten van Kerk en Zending voerden achtereenvolgens Br. K. Woltjer, Oud. J. M. P. J. Verstegen, Oud. A. B. Denhalter, Oud. F. B. Jex en Zr. J. A. Riet het woord en getuigden van de kracht van Christus' leven en werken en Zijn leerstellingen voor het gansche menschdom.

In de middagbijeenkomst werd het Avondmaal bediend, nadat door Oud. R. S. Lewis een inleidend woord hierover was gesproken. Hierna spraken Oud. J. D. Hodges, Oud. G. H. Lybbert, Oud. J. A. Roghaar, Oud. J. van Drimmelen en Oud. J. J. van Langeveld. De spreekbeurten werden allen afgewisseld door instrumentale en vocale nummers.

Door Oud. W. Mulder als eerste spreker in de avondbijeenkomst werd een vergelijking gemaakt tusschen den toestand op godsdienstig gebied van heden en dien in de vroegere Kerk, terwijl Oud. J. J. van Langeveld de noodzakelijkheid van eenheid in de Kerk van Jezus Christus besprak. Oud. D. T. Lewis, onder wiens leiding alle vergaderingen der conferentie stonden, drong aan op naleving van het gebod „Hebt elkander lief”. Pres. T. Edgar Lyon legde het maatschappelijk welzijnsplan der Kerk op duidelijke wijze uit, waarna spreker tot slot afscheid nam van de Groningsche leden, aangezien dit zijn laatste Groningsche conferentie was.

Deze conferentie van het Groningsche district mag zeer leerzaam en geslaagd heeten, zoowel wat betreft de behandelde onderwerpen als opkomst. Het was een genoeg, zooveel vrienden te mogen aanwezig zien vanuit enkele kleine plaatsen in Friesland, die met aandacht het verloop der conferentie hebben gevolgd.

Voor het muzikale gedeelte van het programma zijn wij dank verschuldigd aan Zr. W. Verstrate van Amsterdam, Oud. G. B. Swapp en Oud. B. H. Hilton, Oud. J. Dieu Jr., Oud. W. Mulder, F. B. Jex, W. B. Carr en Oud. W. H. Draper.

JEZUS DE CHRISTUS

(Vervolg van bldz. 155).

tegenstelling in deze eigenschappen den raad van Paulus op: „Broeders; wordt geene kinderen in het verstand; maar zijt kinderen in de boosheid en wordt in het verstand volwassen”.¹⁾ Kinderen als zoodanig en kinderen als volwassenen, die ware geloovers zijn, houden in deze les nauw verband met elkander. Wie zich zal ergeren, dat is zulk een kind aanstoot geeft of doet afdwalen, stelt zich zoodanig aan schuld bloot, dat het voor hem beter was geweest, dat hij zelfs door geweld den dood zou ingaan, dan dusdanig zondigen.

Doorsprekend over ergernissen, of oorzaken van aanstoot, vervolgde de Heere: „Wee der wereld van de ergernissen; want het is noodzakelijk, dat de ergernissen komen; doch wee dien mensch, door welken de ergernis komt.” Toen enkele onschatbare waarheden, vervat in Zijn gedenkwaardige Bergrede,²⁾ aanhalend, drong Hij aan op het overwinnen van booze neigingen, hoe groot het offer daartoe ook mocht zijn. Evenals het beter is, dat een mensch een medische behandeling ondergaat, ook al zou hij daarbij een hand, een voet of een oog moeten verliezen, dan dat zijn geheele lichaam lijdt en zijn leven verloren gaat, zoo werd ook geboden, dat hij vanuit zijn ziel alle booze gevoelens verban, wegvaagt of uittrekt, welke hem zekerlijk onder veroordeeling zullen brengen, indien men ze toestaat, voort te woekeren. In dien toestand zal zijn geweten knagen als een worm, die niet sterft en zijn berouw zal zijn als een vuur, dat niet te blusschen is. Iedere menschelijke ziel zal als door vuur gelouterd worden; en zooals het vleesch van de altaarofferanden met zout bereid moest worden als een soort bederfwering,³⁾ zoo dient ook de ziel het behoudend evangeliezout te ontvangen; en dat zout moet rein en krachtig zijn, geen vuil mengsel van overgeërfd vooroordeel en onbevoegde overlevering, dat alle zoutigheid, welke het eens had gehad, geheel en al heeft verloren. „Hebt zout in uzelf en hebt vrede onder elkander” was des Heeren vermaning tot de twistende Twaalven.⁴⁾

Als zijnde van toepassing op jonge kinderen en op kinderlijke geloovers, jong en oud, gaf de Heiland den apostelen deze plechtige waarschuwing en veelbeteekenende uitspraak: „Ziet toe, dat gij niet een van deze kleinen veracht. Want Ik zeg ulieden, dat hunne engelen, in de hemelen altijd zien het aangezicht Mijns Vaders, die in de hemelen is.” De zending van den Christus werd voorgesteld als zijnde een redding voor hen, die tijdelijk verloren zijn en die, ware het niet door Zijn hulp, voor immer verloren zouden zijn.

¹⁾ 1 Kor. 14:20; vergelijk 13:11; Matth. 11:25; Ps. 131:2.

²⁾ Zie hoofdstuk 17.

³⁾ Mark. 9:49, 50; vergelijk Lev. 2:13; Ezech. 43:24.

⁴⁾ Mark. 9:43-50; vergelijk Matth. 18:8, 9. Zie hoofdstuk 17.

Ter toelichting van Zijn bedoeling gaf de Leeraar een gelijkenis, welke onder de litteraire schatten der wereld een plaats heeft gevonden.

De gelijkenis van het verloren schaap ¹⁾

„Wat dunkt u? indien eenig mensch honderd schapen had en een uit deze afgedwaald ware, zal hij niet de negen en negentig laten en op de bergen heengaan, het afgedwaalde zoeken? En indien het geschiedt dat hij het vindt, voorwaar zeg Ik u, dat hij zich meer verblijdt over hetzelfde, dan over de negen en negentig, die niet afgedwaald zijn geweest. Alzoo is de wil niet uws Vaders, die in de hemelen is, dat een van deze kleinen verloren ga”.

In deze doeltreffende gelijkenis wordt het reddend doeleinde van Christus' zending duidelijk gemaakt. Hij is waarlijk de Verlosser. Omtrent den schaapherder wordt hier gezegd, dat hij de negen en negentig zou verlaten, veilig grazend of in de kooi, daaraan behoeven wij niet te twifelen, terwijl hij alleen de bergen ingaat om het afgedwaalde schaap te zoeken. Hij heeft meer vreugde over het terugvinden en het thuisbrengen van het afgedwaalde schaap dan de andere veilig te weten. In een latere aanhaling van deze schitterende gelijkenis, toen gericht tot de murmureerende Farizeën en schriftgeleerden te Jeruzalem, zeide de Meester aangaande den schaapherder, toen hij het verloren schaap vond: „En als hij het gevonden heeft, legt hij het op zijne schouderen, verblijd zijnde. En te huis komende, roept hij de vrienden en de geburen samen, zeggende tot hen: Weest blijde met mij; want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was! Ik zeg u lieden, dat er alzoo blijdschap zal wezen in den hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negen en negentig rechtvaardigen, die de bekeering niet van noode hebben.” ²⁾

Velen hebben zich er over verwonderd, dat er grootere vreugde zou bestaan over het terugbrengen van één verdwaald schaap of het redden van een ziel, welke als een verlorene was, dan over de velen, die niet in zulk gevaar hebben verkeerd. In de veilig zijnde negen en negentig had de herder voortdurende vreugde; doch hem viel een ander geluk ten deel, schooner en sterker vanwege zijn daarvoor doorgemaakt verdriet, toen het verlorene tot de kudde werd teruggebracht. Op deze gelijkenis zullen wij in vergelijking met de andere van analogisch belang in een later hoofdstuk terugkomen.

(Wordt vervolgd).

¹⁾ Matth. 18:12-14; vergelijk Luk. 15:3-7, waarin een herhaling van deze indrukwekkende gelijkenis voorkomt, zooals bij een latere gelegenheid tot Farizeën en schriftgeleerden te Jeruzalem gegeven met een eenigszins verschillende toepassing.

²⁾ Luk. 15:1-7.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Aangekomen

Oud. Harry Kranendonk kwam 29 April j.l. te Rotterdam aan en zal te Haarlem zijn zendingsarbeid aanvangen.

Overplaatsingen en benoemingen

Oud. A. Bond Denhalter is aangesteld als president van het Groningsche district.

Oud. A. van Essen, is vanuit Apeldoorn naar Arnhem geroepen, alwaar hij als gemeentepresident zal werkzaam zijn.

Oud. E. S. Van Boerum is van Haarlem naar Apeldoorn vertrokken. Oud. L. A. Argyle van Dordrecht naar Amsterdam en Oud. G. H. Lybbert van Amsterdam naar Dordrecht; Oud. P. B. Clayton van Amsterdam naar Gouda; Oud. B. R. Finlinson van Leiden naar Amsterdam; Oud. B. D. Isaac van Delft naar Leiden; Oud. G. B. Swapp van Groningen naar Delft; Oud. M. De Waal Jr. van Gouda naar Groningen.

Gehuwd

Op 5 Mei j.l. werd het huwelijk voltrokken tusschen Broeder Pieter Hekking en Zuster Annie Tau van de Amsterdamsche gemeente.

Ingezegend

Zondag, 2 Mei j.l., werd het dochttertje van broeder Cornelis Been en zuster Jannetje Been geb. van Beekum van de Rotterdamsche gemeente door broeder J. Borger ingezegend en ontving den naam Elisabeth.

Dooptvergaderingen

Tijdens de Rotterdamsche conferentie werd een dooptvergadering gehouden, waarbij de volgende personen werden gedoopt:

Cornelia Lucia van de Merwe van Dordrecht werd door Br. J. v. d. Merwe gedoopt. Jacob van der Meide door Br. P. v. d. Meide Sr. van Rotterdam; Oud T. G. Call doopte Johanna Trijntje van de Hazel en Hillegonde van Hulst van Overmaas; Janny Cornelia Dijkman van Gouda, Johanna Maria Rhijnsburger van Leiden, Pieterella Johanna Allart van Rotterdam, Antonius Klootwijk van Schiedam en Gerrit van den Bosch van Rotterdam.

Het is ons een vreugde, deze personen als leden in onze Kerk te mogen verwelkomen en hopen, dat zij, evenals hun ouders, rijkelijk de zegeningen des hemels mogen genieten.

Tijdens een te Groningen op 30 April j.l. gehouden doopdienst werden door Oud. D. T. Lewis gedoopt Jurjen Baarveld, Martje Baarveld-Pluister en Jacobie Luttmmer.

Met vreugde bieden wij deze nieuwe leden van God's Koninkrijk op aarde onze gelukwensen aan en hopen, dat zij het gansche leven door op de paden van gerechtigheid, waarop zij zich thans bevinden, mogen wandelen, teneinde ten laatste eeuwige glorie in het koninkrijk van onzen Vader te verkrijgen.

Gedoopt te Soerabaja.

Per luchtpost ontvingen wij het bericht, dat op Zondag 2 Mei j.l., werd gedoopt zuster Geertruida Vermeulen; zulks door Oud. Pieter Vlam te Soerabaja, Ned. O. Indië. Door denzelfden broeder werd ze te zijnen huize tijdens een avondmaalsvergadering bevestigd. Zuster Vermeulen was vroeger een inwoonster van Utrecht.

Wij verwelkomen haar in de Kerk en hopen, dat zij vreugde zal vinden in het nieuwe leven, hetwelk zij heeft betreden. Moge het niet bij deze, de eerste vrucht der bekeering in de verre Oostersche koloniën van Nederland blijven!

Attentie

Bij elke uitgave van *De Ster van Nederland* wordt een aantal nummers aan ons kantoor geretourneerd, omdat de abonnees hebben verzuimd, van hun verhuizing kennis te geven. Dit verzuim heeft ons zooveel moeite en extra kosten veroorzaakt, dat wij ons genoodzaakt gevoelen, de volgende regeling te treffen en onderstaanden raad en aanwijzingen te geven:

1. Adreswijzigingen dienen voor den 9en der maand op het kantoor te zijn, teneinde er zeker van te zijn, dat u het nummer van den 15en ontvangt; en voor den 24en, teneinde de bezorging van het nummer van den 1en der volgende maand te verzekeren.

2. Indien zulks niet geschiedt, zal *De Ster* naar het oude adres worden gezonden en wellicht daarna aan het kantoor worden geretourneerd.

3. Wanneer de onbestelbare *Ster* naar dit kantoor terugkomt, zullen wij ze niet eerder verzenden, dan na opgave van uw nieuw adres en 1½ ct. voor portokosten. Anderszins worden de daaraan verbonden zijnde kosten voor onze rekening te hoog. Gelieve dus te onthouden, dat indien *De Ster* niet is ontvangen wegens het feit, dat geen adreswijziging werd opgegeven, men 1½ ct. voor elk nummer dient in te zenden, alvorens tot verzending wordt overgegaan.

WEET U, dat u aan het Postkantoor voor 1½ ct. een adreswijzigingskaart kunt verkrijgen? Dat deze, juist ingevuld en op tijd verzonden, u een regelmatige toezending van ons zendingsblad verzekert?

Muziekavond van de Haagsche Priesterschap

De hooge verwachtingen, voor Zaterdagavond 24 April j.l. gesteld, werden ten volle bevredigd. Het programma bestond uit een ruime keuze vocale en instrumentale nummers, waaraan medewerking werd verleend door plaatselijke talenten, die van andere gemeenten en verscheidene vrienden der Haagsche leden, die zeer welwillend hun deel tot het welslagen van den avond hebben bijgedragen. Het is aangenaam te weten, dat de Haagsche priesterschap op dusdanige wijze zoowel geestelijke als veredelende ontwikkeling onder haar leden aankweekt.

Huwelijksinzegening

Tijdens een keurig verzorgden dienst werd in de Amsterdamsche kerkzaal op 15 April j.l. door Pres. T. Edgar Lyon het huwelijk ingezegend van Jan Strietman en Nelly Heitman. Het groote aantal aanwezig zijnde familieleden en vrienden sprak voor de achting, welke dit jonge paar geniet en allen deelen in de hartgrondige wenschen, dat geluk en voorspoed hen op hun huwelijkspad mogen vergezellen.

Ontslagen

Op Zondag, 28 Februari j.l., werd aan Br. Jan van der Hazel op eigen verzoek eervol ontslag verleend van zijn ambt als 1e raadgever in het Overmaassche gemeentebestuur, zulks in verband met drukke werkzaamheden.

INGEVOLGE EEN OPROEP van President Lyman zullen de presidenten der Europeesche zendingen en hun echtgenooten van 26 Mei tot 5 Juni a.s. te Parijs bijeenkomen in een conferentie. Presidenten der Britsche, Noorsche, Zweedsche, Deensche, Duitsch-Oostenrijksche, Zwitsersch-Duitsche, Nederlandsche, Fransche en Czecho-Slowaaksche zendingen zullen aanwezig zijn.

Vanuit Ned. O. Indië bereikte ons het bericht, dat broeder Gerrit Slotboom en zijn vrouw, Neeltje E. C. Slotboom, geboren Adamsen zich mochten verblijden in de geboorte van een zoon op 2 April j.l. te Pangkalan Brandan, Sumatra. De vader zegende het kind en gaf het den naam Eduard Mattheus. Broeder en zuster Slotboom waren vroegere leden der Dordtsche gemeente.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

oud. GEORGE F. RICHARDS van den Raad der Twaalven werd benoemd tot waarnemend presideerend patriarch der Kerk en overziener der tempelen. Als waarnemend patriarch neemt Oud. Richards de plaats in van de in 1932 overleden Hyrum G. Smith.

OPVOLGER VAN OUD. ALBERT E. BOWEN, die tot apostel is benoemd, in het ambt van president van het J.M.O.O.V.-bestuur in de geheele Kerk is aangesteld Oud. George Q. Morris, voordien te assistent van broeder Bowen. Broeder Morris is een zoon van een oude pioniersfamilie en heeft vele jaren in zijn kwaliteit van wijk- en stake-ambtenaar in de Kerk gearbeid.

DE ENGELSCH E ZENDING zal zich tijdens de herdenking van het 100-jarig bestaan der Britsche zending, te houden in de maand Juli, kunnen verheugen in het bezoek van President Heber J. Grant, terwijl ook enkelen zijner familieleden met hem mede zullen komen.

EEN GIFT VAN 50 ENG. POND (ongeveer f 450.—) werd door een zuster der Kerk, wonende in de gemeente Halifax in Engeland, geschonken als het begin van een bouwfonds voor een in Groot Brittannië te bouwen tempel. Zulks geschiedde met het oog op het 100-jarig bestaan der Kerk op de Britsche eilanden, hetwelk binnenkort zal worden gevierd.

Wilt U dagen van GEESTELIJKE OPBOUWING en
ONTSPANNING? De

GROOTE CONFERENTIE

OP 5, 6 EN 7 JUNI A.S. BIEDT HET !!!

INHOUD

Susquehanna-Rivier	149	Van de Redactie :	
»Laat deugd uw gedachten on- ophoudelijk versieren.....« . . .	150	Twee belangrijke gebeurtenissen	158
Elisabeth J. Kooyman †	154	Groningsche Conferentie . . .	159
Jezus de Christus	155	Gebeurtenissen in de Zending	162
Godsmannen van heden	156	Kerknieuws van overal	164
		O.O.V.-Conferentie	164

Uitgegeven door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste
Dagen in Nederland, Crooswijkschesingel 16b, Rotterdam (N.)

Verkrijgbaar in alle gemeenten der Zending.

Abonnementsprijs per jaar bij vooruitbetaling: Nederland f3.—,
Buitenland f3.25 — Afzonderlijke nummers 15 cent. — Gironummer 240615.